

Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα The Epoch Times - 9 Δεκεμβρίου 2004

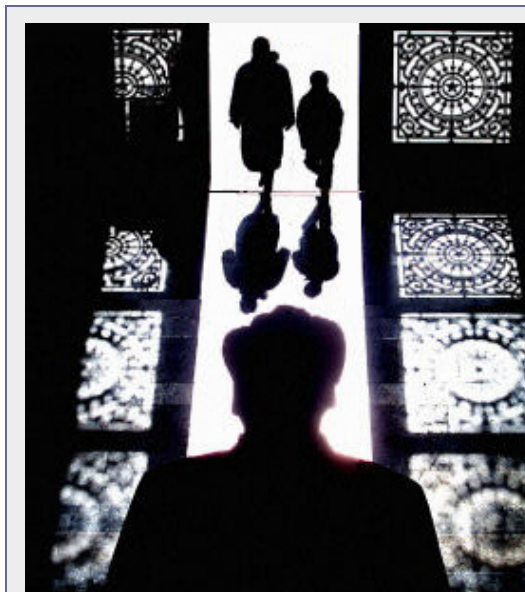
Σχόλιο 1^ο:

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ;

Εισαγωγή

Επί περισσότερα από πέντε χιλιάδες χρόνια, ο λαός της Κίνας δημιούργησε έναν θαυμάσιο πολιτισμό στη Γη που ανατράφηκε από τον Κίτρινο ποταμό και τον ποταμό Γιανγκτζί. Στη διάρκεια αυτής της μακράς χρονικής περιόδου, δυναστείες ήρθαν και έφυγαν, και ο κινέζικος πολιτισμός αναπτύχθηκε και εξασθένησε. Μεγαλοπρεπείς και συγκινητικές ιστορίες εκτυλίχθηκαν στο ιστορικό σκηνικό της Κίνας.

Το 1840, το έτος που ομόφωνα θεωρήθηκε από τους ιστορικούς σαν αρχή της σύγχρονης εποχής της Κίνας, σηματοδότησε την αρχή του ταξιδιού της Κίνας από την παράδοση στον εκσυγχρονισμό. Ο κινεζικός πολιτισμός δοκίμασε τέσσερα σημαντικά επεισόδια πρόκλησης και ανταπάντησης. Τα πρώτα τρία επεισόδια περιλαμβάνουν την εισβολή στο Πεκίνο της αγγλογαλλικής συμμαχικής δύναμης στις αρχές της δεκαετίας του 1860, τον Σινο-Ιαπωνικό πόλεμο το 1894 (αποκαλούμενος και «πόλεμος Τζιαγού») και τον Ρωσο-Ιαπωνικό πόλεμο στα βορειοανατολικά της Κίνας το 1906. Σε αυτά τα τρία προκλητικά επεισόδια, η Κίνα αποκρίθηκε με την Κίνηση Αυτικοποίησης, η οποία χαρακτηρίστηκε από την εισαγωγή σύγχρονων αγαθών και όπλων, τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις μέσω της «μεταρρύθμισης των εκατό ημερών» το 1898¹ και την προσπάθεια στο τέλος της τελευταίας δυναστείας Τσινγκ (1644-1911) να θεσπιστεί σύνταγμα και, αργότερα, με την επανάσταση Σινχάι² το 1911.

(Stephen Shaver / AFP / Getty Images)
Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΜΑΟ: Μητέρα και γιος περπατούν στην είσοδο του στρατιωτικού μουσείου του Πεκίνου και αντικρίζουν ένα μεγάλο άγαλμα του πρώην δικτάτορα της Κίνας, Μάο Τσε-Ντουνγκ.

¹ Η «μεταρρύθμιση των εκατό ημερών» ήταν μια μεταρρύθμιση 103 ημερών από τις 11 Ιουνίου έως τις 21 Σεπτεμβρίου του 1898. Ο Γκουανγκ-Σου, αυτοκράτορας της δυναστείας Τσινγκ (1875-1908), διέταξε μια σειρά μεταρρυθμίσεων που στόχευαν στην επίτευξη σαρωτικών κοινωνικών και θεσμικών αλλαγών. Η αντίθεση στη μεταρρύθμιση ήταν πολύ έντονη μεταξύ της συντηρητικής κυβερνώσας ελίτ. Υποστηριζόμενη από υπερ-συντηρητικούς και με τη σιωπηρή συνδρομή του πολιτικού καιροσκόπου Γιουέν Σι-Καϊ, η χήρα και κληρονόμος αυτοκράτειρα Τσι-Σι κατασκεύασε ένα πραξικόπημα στις 21 Σεπτεμβρίου 1898, απομονώνοντας τον νεαρό μεταρρυθμιστή Γκουανγκ-Σου. Στη συνέχεια η Τσι-Σι ανέλαβε την κυβέρνηση ως αντιβασίλισσα. Η μεταρρύθμιση των εκατό ημερών τελείωσε με την ακύρωση των νέων διαταγμάτων και την εκτέλεση έξι εκ των βασικών υποστηρικτών της μεταρρύθμισης.

² Η επανάσταση Σινχάι, που ονομάστηκε έτσι λόγω του κινεζικού έτους Σιν-Χάι (1911), ήταν η συντριβή (10 Οκτωβρίου 1911 – 12 Φεβρουαρίου 1912) της κυρίαρχης δυναστείας Τσινγκ και της ίδρυσης της Δημοκρατίας της Κίνας.

Στο τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, η Κίνα, αν και παρουσιάστηκε ως νικηφόρα δύναμη, δεν εμφανίστηκε στη λίστα μεταξύ των ισχυρότερων δυνάμεων εκείνη την περίοδο. Πολλοί Κινέζοι θεώρησαν ότι οι απαντήσεις στα τρία πρώτα επεισόδια είχαν αποτύχει. Το Κίνημα της 4ης Μαΐου³ θα οδηγούσε στην τέταρτη προσπάθεια σαν ανταπάντηση στις προηγούμενες προκλήσεις και θα κατέληγε στην πλήρη δυτικοποίηση του κινεζικού πολιτισμού μέσω του κομμουνιστικού κινήματος και της ακραίας επανάστασής του.

Αυτό το άρθρο αφορά την έκβαση του τελευταίου επεισοδίου, που είναι το κομμουνιστικό κίνημα και το Κομμουνιστικό Κόμμα. Ρίχνοντας μια λεπτομερή ματιά στο αποτέλεσμα των επιλογών της Κίνας ή, όπως ίσως κάποιος μπορεί να πει, αυτών που επιβλήθηκαν στην Κίνα, ύστερα από περισσότερα από 160 χρόνια, θα δούμε, σχεδόν 100 εκατομμύρια αφύσικους θανάτους και την καταστροφή σχεδόν όλης της παραδοσιακής κινέζικης κουλτούρας και πολιτισμού.

I. Στηριζόμενο στη βία και τον τρόπο για να κερδίσει και να διατηρήσει την εξουσία

«Οι κομμουνιστές αποστρέφονται να κρύβουν τις απόψεις και τους στόχους τους. Δηλώνουν ανοιχτά ότι οι τελικοί τους στόχοι μπορούν να επιτευχθούν μόνο με τη βίαιη συντριβή όλων των υφιστάμενων κοινωνικών συνθηκών»⁴. Αυτό το απόσπασμα είναι από τη συμπερασματική παράγραφο του κομμουνιστικού μανιφέστου, το κύριο επίσημο έγγραφο του Κομμουνιστικού Κόμματος. Η βία είναι το μοναδικό και το βασικό μέσο με το οποίο το Κομμουνιστικό Κόμμα κέρδισε την εξουσία. Αυτό το χαρακτηριστικό γνώρισμα έχει μεταφερθεί σε όλες τις μορφές που έχει πάρει το Κόμμα από τη γέννησή του και μετά.

Στην πραγματικότητα, το πρώτο Κομμουνιστικό Κόμμα παγκοσμίως ιδρύθηκε πολλά χρόνια μετά το θάνατο του Καρλ Μαρξ. Το επόμενο έτος μετά την Οκτωβριανή επανάσταση το 1917, γεννήθηκε το «Παν-Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα» (Μπολσεβίκοι), για να γίνει γνωστό αργότερα ως «Κομμουνιστικό Κόμμα της Σοβιετικής Ένωσης». Αυτό το κόμμα αναπτύχθηκε μέσα από τη χρήση της βίας ενάντια στους «ταξικούς εχθρούς» και διατηρήθηκε μέσω της βίας κατά των ιδίων των μελών του κόμματος και των απλών πολιτών. Κατά τη διάρκεια των εκκαθαρίσεων του Στάλιν στη δεκαετία του '30, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Σοβιετικής Ένωσης θανάτωσε πάνω από 20 εκατομμύρια αποκαλούμενους κατασκόπους και προδότες και όσους τόλμησαν να έχουν διαφορετικές απόψεις.

Το Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα (Κ.Κ.Κ.) ξεκίνησε αρχικά σαν κλάδος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης στην Τρίτη Κομμουνιστική Διεθνή. Επομένως, φυσιολογικά κληρονόμησε την προθυμία να σκοτώνει. Κατά τη διάρκεια του πρώτου εμφυλίου πολέμου της Κίνας μεταξύ Κομμουνιστών-Κουομιντάνγκ (1927-1936), ο πληθυσμός στην επαρχία Τζιανγκσί μειώθηκε από περισσότερο από 20 εκατομμύρια σε περίπου 10 εκατομμύρια. Η ζημιά που προκλήθηκε από τη χρήση βίας από το Κ.Κ.Κ. μπορεί να γίνει φανερή από τους αριθμούς και μόνο.

Η χρήση βίας μπορεί να είναι αναπόφευκτη κατά την προσπάθεια να αποκτηθεί πολιτική

³ Το Κίνημα της 4ης Μαΐου ήταν το πρώτο μαζικό κίνημα στη σύγχρονη κινεζική ιστορία, που αρχίζει στις 4 Μαΐου 1919.

⁴ Από <http://eserver.org/marx/1848-communist.manifesto/cm4.txt>.

εξουσία, αλλά δεν έχει υπάρξει ποτέ καθεστώς τόσο πρόθυμο να σκοτώνει όσο το Κ.Κ.Κ., ειδικά κατά τη διάρκεια των, κατά τα άλλα, ειρηνικών περιόδων. Από το 1949, ο αριθμός θανάτων που προκλήθηκαν από τη βία του Κ.Κ.Κ. έχει ξεπεράσει τους συνολικούς θανάτους κατά τη διάρκεια των πολέμων μεταξύ 1921 και 1949.

Ένα άριστο παράδειγμα της χρήσης βίας του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι η υποστήριξη των Κόκκινων Χμερ της Καμπότζης. Υπό το καθεστώς των Κόκκινων Χμερ το ένα τέταρτο του πληθυσμού της Καμπότζης, συμπεριλαμβανομένης της πλειοψηφίας των μεταναστών και καταγόμενων από την Κίνα, δολοφονήθηκε. Η Κίνα ακόμα εμποδίζει τη διεθνή κοινότητα να δικάσει τους Κόκκινους Χμερ, για να καλυφθεί ο περιβόητος ρόλος του Κ.Κ.Κ. στη γενοκτονία.

Το Κ.Κ.Κ. έχει στενές επαφές με τις πιο βάνανυες επαναστατικές οπλισμένες δυνάμεις και δεσποτικά καθεστώτα ανά τον κόσμο. Εκτός από τους Κόκκινους Χμερ, αυτές οι επαφές περιλαμβάνουν τα κομμουνιστικά κόμματα σε Ινδονησία, Φιλιππίνες, Μαλαισία, Βιετνάμ, Βιρμανία, Λάος, και Νεπάλ –τα οποία ιδρύθηκαν με την υποστήριξη του ΚΚΚ. Πολλοί ηγέτες αυτών των κομμουνιστικών κομμάτων είναι Κινέζοι, μερικοί από τους οποίους κρύβονται στην Κίνα ακόμα και μέχρι σήμερα.

Αλλά, μαοϊκής φιλοσοφίας, κομμουνιστικά κόμματα είναι το Φωτεινό Μονοπάτι της Νότιας Αμερικής και ο Ιαπωνικός Κόκκινος Στρατός, των οποίων οι αγριότητες έχουν καταδικαστεί από την παγκόσμια κοινότητα.

Μία από τις θεωρίες που οι κομμουνιστές υιοθετούν είναι ο κοινωνικός δαρβινισμός. Το Κομμουνιστικό Κόμμα εφαρμόζει τη θεωρία του ανταγωνισμού των διαφορετικών ειδών του Δαρβίνου στις ανθρώπινες σχέσεις και στην ανθρώπινη ιστορία, υποστηρίζοντας ότι η πάλη των τάξεων είναι η μόνη κατευθυντήρια δύναμη για την κοινωνική ανάπτυξη. Η πάλη, επομένως, έγινε η κυρίαρχη «πεποίθηση» του κομμουνιστικού κόμματος, ένα εργαλείο για την απόκτηση και τη διατήρηση του πολιτικού ελέγχου. Τα διάσημα λόγια του Μάο απλά προδίδουν αυτή τη λογική της επιβίωσης του καταλληλότερου: «Με 800 εκατομμύρια ανθρώπους, πώς μπορεί να λειτουργήσει [το καθεστώς] χωρίς πάλη;»

Άλλος ένας από τους ισχυρισμούς του Μάο, το ίδιο γνωστός, είναι ότι η Πολιτιστική Επανάσταση θα πρέπει να διενεργείται «κάθε επτά ή οκτώ χρόνια»⁵. Η επαναλαμβανόμενη χρήση βίας είναι ένας σημαντικός τρόπος να διατηρεί το Κ.Κ.Κ. την κυριαρχία του στην Κίνα. Ο στόχος της χρήσης βίας είναι να δημιουργηθεί τρόμος. Κάθε αγώνας και κίνημα χρησίμευσαν σαν μια άσκηση στον τρόπο, έτσι ώστε οι Κινέζοι φοβούνται εξαιρετικά πολύ, υποβάλλονταν στον τρόπο και βαθμιαία υποδουλώθηκαν στον έλεγχο του ΚΚΚ.

Σήμερα, η τρομοκρατία έχει γίνει ο βασικός εχθρός του πολιτισμένου και ελεύθερου κόσμου. Η άσκηση βίαιης τρομοκρατίας του Κ.Κ.Κ., χάρη στον κρατικό μηχανισμό, είναι μεγαλύτερη σε κλίμακα, πολύ μεγαλύτερης διάρκειας και τα αποτελέσματά της πιο καταστροφικά. Σήμερα, στον 21ο αιώνα, δεν πρέπει να ξεχάσουμε αυτόν τον κληρονομημένο χαρακτήρα του Κομμουνιστικού Κόμματος, δεδομένου ότι θα διαδραματίσει σίγουρα κρίσιμο ρόλο στο πεπρωμένο του Κ.Κ.Κ. κάποια στιγμή στο μέλλον.

⁵ Επιστολή του Μάο στη σύζυγό του Τζιανγκ Τσινγκ (1966).

II. Χρησιμοποιώντας ψέματα για να δικαιολογηθεί η βία

Το επίπεδο πολιτισμού μπορεί να μετρηθεί από το βαθμό χρήσης της βίας από ένα καθεστώς. Με την καταφυγή στη χρήση βίας, τα κομμουνιστικά καθεστώτα σαφώς αντιπροσωπεύουν ένα τεράστιο βήμα του ανθρώπινου πολιτισμού προς τα πίσω. Δυστυχώς, το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει θεωρηθεί προοδευτικό από εκείνους που θεωρούν ότι η βία είναι ένας ουσιαστικός και αναπόφευκτος τρόπος για την κοινωνική πρόοδο.

Αυτή η αποδοχή της βίας πρέπει να ιδωθεί ως μια απaráμιλλη και επιδέξια υιοθέτηση τακτικής εξαπάτησης και ψεμάτων από το Κομμουνιστικό Κόμμα, η οποία είναι άλλο ένα κληρονομημένο γνώρισμα του ΚΚΚ.

«Από πολύ παλιά, θεωρούσαμε τις ΗΠΑ αξιαγάπητη χώρα. Πιστεύουμε ότι αυτό οφείλεται εν μέρει στο γεγονός ότι οι ΗΠΑ ποτέ δεν έχουν επιδιώξει να κατακτήσουν την Κίνα, ούτε έχουν προωθήσει οποιεσδήποτε επιθέσεις εναντίον της. Βασικά, οι Κινέζοι διατηρούν καλές εντυπώσεις για τις ΗΠΑ λόγω του δημοκρατικού και απροκατάληπτου χαρακτήρα των Αμερικανών».

Αυτό το απόσπασμα είναι από ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στις 4 Ιουλίου 1947 στην *Xinhua Daily*, επίσημη εφημερίδα του ΚΚΚ. Μόλις τρία χρόνια αργότερα, το Κ.Κ.Κ. έστειλε στρατιώτες για να πολεμήσουν τα αμερικανικά στρατεύματα στη Βόρεια Κορέα, και βάφτισε τους Αμερικανούς ως τους χειρότερους ιμπεριαλιστές στον κόσμο. Κάθε Κινέζος από την ηπειρωτική Κίνα θα έμενε έκπληκτος διαβάζοντας αυτό το άρθρο που γράφτηκε εδώ και πάνω από 50 χρόνια. Το Κ.Κ.Κ. απαγόρευσε όλες εκείνες τις παλιές δημοσιεύσεις που αναφέρουν παρόμοια αποσπάσματα και δημοσίευσε καινούριες εκδόσεις.

Από τον ερχομό του στην εξουσία, το Κ.Κ.Κ. έχει υιοθετήσει παρόμοια τεχνάσματα σε κάθε του κίνηση, συμπεριλαμβάνοντας την εξολόθρευση των αντεπαναστατών (1950-1953), το «συνεταιρισμό» δημόσιων και ιδιωτικών επιχειρήσεων (1954-1957), την αντι-δεξιά κίνηση (1957), την Πολιτιστική Επανάσταση (1966-1976), τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν (1989) και, πρόσφατα, τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ από το 1999. Η πιο αχρεία περίπτωση ήταν η δίωξη των διανοούμενων το 1957. Το Κ.Κ.Κ. κάλεσε τους διανοούμενους για να προσφέρουν τις απόψεις τους, αλλά έπειτα τους δίωξε ως «δεξιούς» χρησιμοποιώντας τα ίδια τους τα λόγια σαν αποδείξεις για τα «εγκλήματά» τους. Όταν μερικοί επέκριναν τη δίωξη σαν συνωμοσία ή σαν «σκοτεινό σχέδιο», ο Μάο δήλωσε δημόσια πως «δεν είναι σκοτεινό σχέδιο, αλλά ένας ολοφάνερος στρατηγικός ελιγμός».

Η εξαπάτηση και τα ψέματα έχουν διαδραματίσει πολύ σημαντικό ρόλο στην απόκτηση και διατήρηση του έλεγχου από το Κ.Κ.Κ.. Η Κίνα απολαμβάνει την πιο μακρόχρονη και πληρέστερη ιστορία στον κόσμο, και οι Κινέζοι διανοούμενοι έχαιραν μέγιστης εμπιστοσύνης από τα αρχαία χρόνια. Οι Κινέζοι έχουν χρησιμοποιήσει την ιστορία για να αξιολογήσουν την παρούσα πραγματικότητα και για να επιτύχουν προσωπική πνευματική βελτίωση. Για να κάνει την ιστορία να εξυπηρετήσει το παρόν καθεστώς, το Κ.Κ.Κ. έχει υιοθετήσει μια πρακτική αλλαγής και απόκρυψης της ιστορικής αλήθειας. Το Κ.Κ.Κ. στην προπαγάνδα και στις δημοσιεύσεις του έχει ξαναγράψει την ιστορία για περιόδους από τόσο παλιά όπως η περίοδος Άνοιξης και Φθινοπώρου (770-476 π.Χ.) και η περίοδος Εμπόλεμων Πολιτειών (475-221 π.Χ.) μέχρι τόσο πρόσφατα όσο η Πολιτιστική Επανάσταση. Τέτοιες ιστορικές τροποποιήσεις έχουν συνεχιστεί περισσότερο από 50 χρόνια από το 1949, και όλες οι προσπάθειες να αποκατασταθεί η ιστορική αλήθεια έχουν άγρια εμποδιστεί και παταχθεί από το ΚΚΚ.

Όταν η βία γίνεται πάρα πολύ αδύνατη για να διατηρήσει τον έλεγχο, το Κ.Κ.Κ. προσφεύγει στην εξαπάτηση και στα ψέματα, τα οποία χρησιμεύουν να δικαιολογήσουν και να καλύψουν την κυριαρχία μέσω της βίας.

Πρέπει πάντως να παραδεχτούμε ότι η εξαπάτηση και τα ψέματα δεν εφευρέθηκαν από το Κομμουνιστικό Κόμμα, αλλά είναι παμπάλαιες αχρείες τακτικές που το Κομμουνιστικό Κόμμα υιοθέτησε και χρησιμοποίησε χωρίς κανέναν ενδοιασμό. Το Κ.Κ.Κ. υποσχέθηκε γη στους αγρότες, εργοστάσια στους εργάτες, ελευθερία και δημοκρατία στους διανοούμενους και ειρήνη σε όλους. Καμία από αυτές τις υποσχέσεις δεν έχει πραγματοποιηθεί. Μια ολόκληρη γενιά Κινέζων πέθανε εξαπατημένη και άλλη μια γενιά συνεχίζει να εξαπατείται. Αυτό είναι η μεγαλύτερη θλίψη του Κινεζικού λαού, η πιο δυστυχής όψη του κινεζικού έθνους.

III. Συνεχώς μεταβαλλόμενες αρχές

Στην τηλεοπτική συζήτηση υποψήφιων προέδρων στις ΗΠΑ το 2004, ένας υποψήφιος είπε ότι θα μπορούσε κάποιος να αλλάξει τακτική αν αυτό χρειαζόταν, αλλά δεν θα έπρεπε επ' ουδενί λόγο να αλλάξει τα «πιστεύω» του ή τις βασικές του αξίες, ειδάλλως δεν μπορεί να είναι αξιόπιστος⁶. Αυτή η δήλωση πράγματι καθιστά σαφή μια γενική αρχή.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Παραδείγματος χάριν, από την καθιέρωσή του 80 χρόνια πριν, το Κ.Κ.Κ. έχει οργανώσει δεκαέξι «εθνικά αντιπροσωπευτικά συνέδρια» και έχει τροποποιήσει το κομματικό σύνταγμα 16 φορές. Κατά τη διάρκεια των πέντε δεκαετιών που είναι στην εξουσία, το Κ.Κ.Κ. έχει κάνει πέντε σημαντικές τροποποιήσεις στο κινεζικό σύνταγμα.

Το ιδανικό του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι η κοινωνική ισότητα που οδηγεί σε μια κομμουνιστική κοινωνία. Σήμερα, εντούτοις, η κομμουνιστικά ελεγχόμενη Κίνα έχει γίνει το έθνος με τις σοβαρότερες οικονομικές ανισότητες στον κόσμο. Πολλά μέλη του Κ.Κ.Κ. έχουν γίνει ξεδιάντροπα πλούσια, ενώ η χώρα έχει 800 εκατομμύρια που ζουν στη φτώχεια.

Οι καθοδηγητικές θεωρίες του Κ.Κ.Κ. στηρίχθηκαν στο μαρξισμό-λενινισμό, στις οποίες προστέθηκε ο μαοϊσμός, και κατόπιν οι σκέψεις του Ντενγκ Σιαο-Πινγκ και πρόσφατα οι «τρεις αντιπροσωπευτικές προτάσεις» του Τζιανγκ Τζε-Μιν. Οι μαρξισμός-λενινισμός και μαοϊσμός δεν είναι καθόλου συμβατοί με τις θεωρίες του Ντενγκ και την ιδεολογία του Τζιανγκ· στην πραγματικότητα είναι τελείως αντίθετοι. Αυτό το μίγμα κομμουνιστικών θεωριών που υιοθετήθηκαν από το Κ.Κ.Κ. είναι πράγματι κάτι σπάνιο στην ανθρώπινη ιστορία.

Οι εξελισσόμενες αρχές του Κομμουνιστικού Κόμματος έχουν έρθει κατά πολύ σε αντίθεση η μια με την άλλη. Από την ιδέα μιας παγκόσμιας ολοκλήρωσης που ξεπερνά το έθνος-κράτος μέχρι το σημερινό ακραίο εθνικισμό, από την εξάλειψη κάθε ίχνους ατομικής ιδιοκτησίας και των εκμεταλλευτών μέχρι τη σημερινή παρακίνηση των κεφαλαιοκρατών να προσχωρήσουν στο Κόμμα, οι χθεσινές αρχές έχουν αντιστραφεί για την πολιτική του σήμερα, με αναμενόμενη την περαιτέρω αλλαγή τους αύριο. Ανεξάρτητα από το πόσο συχνά το Κ.Κ.Κ. αλλάζει τις αρχές του, ο στόχος παραμένει σαφής: απόκτηση και διατήρηση της εξουσίας και

⁶ Πληροφορίες από <http://www.debates.org/pages/trans2004a.html>.

επιβεβαίωση του απόλυτου έλεγχου στην κοινωνία.

Στην ιστορία του Κ.Κ.Κ. έχουν υπάρξει περισσότερες από δώδεκα κινήσεις που ήταν προσπάθειες «ζωής και θανάτου». Στην πραγματικότητα, όλες αυτές οι προσπάθειες έχουν συμπέσει με τη μεταφορά δύναμης ύστερα από αλλαγές βασικών αρχών του Κόμματος.

Κάθε αλλαγή στις αρχές έχει προέλθει από μια αναπόφευκτη κρίση που, απειλώντας τη νομιμότητα και την επιβίωσή του, αντιμετωπίστηκε από το Κ.Κ.Κ. με αυτόν τον τρόπο. Είτε είναι μια συνεργασία με το κόμμα Κουόμιντανγκ, μια υπέρ των ΗΠΑ εξωτερική πολιτική, μια οικονομική μεταρρύθμιση και επέκταση της αγοράς, είτε προώθηση του εθνικισμού, καθεμία εξ αυτών των αποφάσεων πάρθηκε σε μια στιγμή κρίσης, και όλες απέβλεπαν στην αύξηση ή στη σταθεροποίηση της εξουσίας. Κάθε χρονική περίοδος μιας ομάδας που υφίστατο δίωξη ακολουθούταν από την αντιστροφή εκείνης της δίωξης που συνδεόταν με αλλαγές στις βασικές αρχές του ΚΚΚ.

Μια δυτική παροιμία λέει ότι οι αλήθειες παραμένουν ενώ τα ψέματα μεταβάλλονται. Πράγματι υπάρχει σοφία σε αυτό το ρητό.

IV. Πώς η φύση του Κόμματος αντικαθιστά και εξολοθρεύει την ανθρώπινη φύση

Το Κ.Κ.Κ. είναι ένα λενινιστικό αυταρχικό καθεστώς. Από την απαρχή του τρεις βασικές γραμμές έχουν καθιερωθεί: η διανοητική γραμμή, η πολιτική γραμμή και η οργανωτική γραμμή. Η διανοητική γραμμή αναφέρεται στο φιλοσοφικό υπόβαθρο του Κομμουνιστικού Κόμματος. Η πολιτική γραμμή αναφέρεται στον καθορισμό των στόχων. Η οργανωτική γραμμή αναφέρεται στο πώς αυτοί οι στόχοι μπορούν να επιτευχθούν μέσα από μια αυστηρή οργάνωση.

Η πρώτη και κύρια απαίτηση από όλα τα μέλη του Κ.Κ.Κ. και από εκείνους που κυβερνιούνται από το Κ.Κ.Κ. είναι να υπακούουν τις εντολές άνευ όρων. Αυτό είναι ουσιαστικά η οργανωτική γραμμή.

Στην Κίνα, οι περισσότεροι ξέρουν για τη διπλή προσωπικότητα των μελών του ΚΚΚ. Στην ιδιωτική τους ζωή τα μέλη του Κ.Κ.Κ. είναι συνηθισμένοι άνθρωποι όντα με συναισθήματα ευτυχίας, θυμού, θλίψης και χαράς. Έχουν όλα τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των συνηθισμένων ανθρώπων όντων. Μπορεί να είναι γονείς, σύζυγοι ή φίλοι. Αλλά πάνω από την ανθρώπινη φύση και τα συναισθήματα είναι τοποθετημένη η φύση του Κόμματος, η οποία, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, ξεπερνά την ανθρωπότητα. Κατά συνέπεια, η ανθρωπότητα είναι σχετική και μεταβλητή, ενώ η φύση του Κόμματος απόλυτη, υπεράνω πάσης αμφιβολίας ή πρόκλησης.

Κατά την Πολιτιστική Επανάσταση, ήταν τόσο συνηθισμένο πατέρες και γιοι να βασανίζουν ο ένας τον άλλον, σύζυγοι να πολεμούν ο ένας με τον άλλον, μητέρες και κόρες να αναφέρουν η μια την άλλη όπως επίσης μαθητές και δάσκαλοι να μεταχειρίζονται ο ένας τον άλλον σαν εχθρούς. Η φύση του Κόμματος παρακίνησε τις συγκρούσεις και την έχθρα σε αυτές τις περιπτώσεις. Κατά τη διάρκεια της πρώιμης πρώτης περιόδου της εξουσίας του Κ.Κ.Κ., πολλοί υψηλόβαθμοι υπάλληλοι του Κ.Κ.Κ. ήταν ανίσχυροι καθώς μέλη οικογενειών τους χαρακτηρίστηκαν ταξικοί εχθροί. Κι αυτό, πάλι, οδηγήθηκε από τη φύση του Κόμματος.

Η δύναμη της φύσης του Κόμματος που ξεπερνά το άτομο προκύπτει από την παρατεταμένη

πολιτική κατήχηση του ΚΚΚ. Αυτή η κατήχηση αρχίζει στα νηπιαγωγεία και στους παιδικούς σταθμούς, όπου οι εγκεκριμένες από το Κόμμα απαντήσεις στις ερωτήσεις ανταμείβονται, απαντήσεις που δεν συμμορφώνονται με την κοινή λογική ή την ανθρώπινη φύση ενός παιδιού. Οι μαθητές λαμβάνουν την πολιτική εκπαίδευση κατά την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και στη συνέχεια στο κολέγιο, μαθαίνοντας να ακολουθούν τις εγκεκριμένες από το Κόμμα πρότυπες απαντήσεις, διαφορετικά δεν μπορούν να περάσουν τις εξετάσεις και να αποφοιτήσουν.

Ένα μέλος του Κόμματος πρέπει να παραμείνει σύμφωνο με τη γραμμή του Κόμματος όταν μιλά δημόσια, ανεξάρτητα από το πώς νιώθει το ίδιο. Η οργανωτική δομή του Κ.Κ.Κ. είναι μια γιγαντιαία πυραμίδα, με την κεντρική εξουσία στην κορυφή να ελέγχει ολόκληρη την ιεραρχία. Αυτή η μοναδική δομή είναι ένα από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του καθεστώτος του Κ.Κ.Κ., μια δομή που το βοηθά να αναπαράγει απόλυτη συμμόρφωση.

Σήμερα, το Κ.Κ.Κ. έχει εκφυλιστεί εντελώς σε μια πολιτική οντότητα που αγωνίζεται να διατηρήσει το συμφέρον της. Δεν ακολουθεί πλέον κανέναν από τους υψηλούς στόχους του κομμουνισμού. Εντούτοις, η οργανωτική δομή του κομμουνισμού παραμένει, και η απαίτησή της για απεριόριστη συμμόρφωση δεν έχει αλλάξει. Αυτό το κόμμα, που τοποθετείται πάνω από την ανθρωπότητα και την ανθρώπινη φύση, απομακρύνει οποιεσδήποτε οργανώσεις ή πρόσωπα κρίνονται καταστρεπτικές ή δυνάμει καταστρεπτικές για την εξουσία του, είτε πρόκειται για απλούς πολίτες είτε για υψηλόβαθμους αξιωματούχους του ΚΚΚ.

V. Ένα κακό φάντασμα αντιπαλεύει τη φύση και την ανθρώπινη φύση

Το καθετί κάτω από τον ουρανό περνάει από τον κύκλο της γέννησης, της ωριμότητας, της παρακμής και του θανάτου.

Αντίθετα από τα κομμουνιστικά καθεστώτα, στις μη κομμουνιστικές κοινωνίες, ακόμη και σε εκείνες που υποφέρουν κάτω από κάποια άκαμπτη ολοκληρωτική εξουσία ή δικτατορία, συχνά επιτρέπεται κάποιος βαθμός αυτοοργάνωσης και αυτοδιάθεσης. Η αρχαία κινεζική κοινωνία κυβερνήθηκε στην πραγματικότητα σύμφωνα με μια δυαδική δομή. Στις αγροτικές περιοχές οι οικογένειες ήταν το κέντρο μιας ανεξάρτητης κοινωνικής οργάνωσης, ενώ οι αστικές περιοχές οργανώθηκαν γύρω από τη συντεχνία. Η από επάνω προς τα κάτω κυβέρνηση δεν επεκτάθηκε πέρα από το επίπεδο της επαρχίας.

Το ναζιστικό καθεστώς, ίσως το πιο απάνθρωπο ολοκληρωτικό καθεστώς εξαιρώντας τα κομμουνιστικά, ακόμα κι αυτό επέτρεψε δικαιώματα στην ατομική ιδιοκτησία. Τα κομμουνιστικά καθεστώτα ξερίζωσαν οποιεσδήποτε μορφές κοινωνικής οργάνωσης ή στοιχείων ανεξάρτητων από το Κόμμα, αντικαθιστώντας τες με ιδιαίτερα συγκεντρωτικές δομές εξουσίας από επάνω προς τα κάτω.

Εάν οι από κάτω προς τα επάνω κοινωνικές δομές επιτρέπουν φυσικά και αβίαστα την αυτοδιάθεση ατόμων ή ομάδων, τότε το κομμουνιστικό καθεστώς είναι, στην ουσία του, εναντίον της φύσης.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν έχει καθολικά πρότυπα για την ανθρώπινη φύση. Οι έννοιες του καλού και του κακού καθώς και όλοι οι νόμοι και οι κανόνες μεταβάλλονται αυθαίρετα. Οι κομμουνιστές δεν επιτρέπουν τη δολοφονία, παρά μόνο εκείνων που το Κομμουνιστικό

Κόμμα θεωρεί εχθρούς. Η ευσέβεια προς τους γονείς είναι καλοδεχούμενη, με εξαίρεση αυτούς τους γονείς που κρίνονται ταξικοί εχθροί. Η καλοκαγαθία, η ευθύτητα, η ευπρέπεια, η φρόνηση και η πίστη είναι όλες καλές, αλλά ακατάλληλες όταν το Κόμμα δεν είναι πρόθυμο ή δεν θέλει να λάβει υπόψη του αυτές τις παραδοσιακές αρετές. Το Κομμουνιστικό Κόμμα ανατρέπει εντελώς τα καθολικά πρότυπα για την ανθρώπινη φύση, και στηρίζεται σε αρχές που αντιτάσσονται σε αυτήν.

Οι μη κομμουνιστικές κοινωνίες γενικά λαμβάνουν υπόψη τους τη διπλή φύση της ανθρωπότητας του καλού και του κακού και στηρίζονται σε σταθερές κοινωνικές συμβάσεις για να διατηρηθεί μια ισορροπία στην κοινωνία. Στις κομμουνιστικές κοινωνίες, εντούτοις, η ίδια η έννοια της ανθρώπινης φύσης αμφισβητείται, έτσι ούτε το καλό ούτε το κακό αναγνωρίζονται. Η εξάλειψη των εννοιών του καλού και του κακού, σύμφωνα με τον Μαρξ, χρησιμεύει για να ανατραπεί εντελώς το οικοδόμημα της παλιάς κοινωνίας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν πιστεύει στο Θεό, ούτε σέβεται το φυσικό περιβάλλον. «Μάχη με τον ουρανό, πάλη με τη γη, αγώνας με τους ανθρώπους – εκεί ακριβώς βρίσκεται ατελείωτη χαρά». Αυτό ήταν το σύνθημα του Κ.Κ.Κ. κατά την Πολιτιστική Επανάσταση. Μεγάλα βάσανα επιβλήθηκαν στον κινέζικο λαό και στη γη.

Οι Κινέζοι πιστεύουν παραδοσιακά στην ενότητα ουρανού και ανθρώπων. Ο Λάο Τσε λέει στο *Ντάο Ντε Τζινγκ* (Dao De Jing): «Ο άνθρωπος ακολουθεί τη γη, η γη ακολουθεί τον ουρανό, ο ουρανός ακολουθεί το Ντάο, και το Ντάο ακολουθεί αυτό που είναι φυσικό»⁷. Τα ανθρώπινα όντα και η φύση συνυπάρχουν σε μια αρμονική σχέση στον απέραντο Κόσμο.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι ένα είδος οντότητας. Παρόλα αυτά, αντιτάσσεται στη φύση, στον ουρανό, στη γη και στην ανθρωπότητα. Είναι ένα κακό φάντασμα ενάντια στην οικουμένη.

VI. Μερικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα κατοχής από το Κακό

Τα ίδια τα όργανα του Κομμουνιστικού Κόμματος δεν συμμετέχουν ποτέ σε παραγωγικές ή δημιουργικές δραστηριότητες. Μόλις αρπάξουν την εξουσία, προσκολλώνται στους ανθρώπους, ελέγχοντας και χειραγωγώντας τους. Επεκτείνουν την εξουσία τους μέχρι κάτω στην πιο βασική μονάδα της κοινωνίας από φόβο μήπως χάσουν τον έλεγχο. Μονοπωλούν τα μέσα παραγωγής και αποσπούν πλούτο από την κοινωνία.

Στην Κίνα, το Κ.Κ.Κ. επεκτείνεται παντού και ελέγχει τα πάντα, αλλά κανείς δεν έχει δει ποτέ τα λογιστικά αρχεία του, μόνο τα λογιστικά αρχεία για το κράτος, τις τοπικές κυβερνήσεις και τις επιχειρήσεις. Από την κεντρική κυβέρνηση έως τις επιτροπές των χωριών στις αγροτικές περιοχές, οι δημοτικοί ανώτεροι υπάλληλοι πάντα ταξινομούνται με χαμηλότερο βαθμό από τα μόνιμα κομματικά στελέχη, κι έτσι οι δημοτικές αρχές πάντα πρέπει να ακολουθούν τις οδηγίες από τις επιτροπές του Κομμουνιστικού Κόμματος του ίδιου επιπέδου. Τα έξοδα του Κόμματος παρέχουν οι δημοτικές ομάδες, και για αυτά λογοδοτεί το Κόμμα στο δημοτικό σύστημα.

Η οργάνωση του Κ.Κ.Κ., όπως ένα γιγαντιαίο πνεύμα κατεχόμενο από το κακό, προσκολλάται σε κάθε μονάδα και κύτταρο της κινεζικής κοινωνίας τόσο στενά όσο η σκιά

⁷ *Dao De Jing*, κεφάλαιο 25.

ενός αντικειμένου. Διαπερνά βαθιά κάθε κύτταρο της κοινωνίας με τα πλέον λεπτά παρασιτικά όργανά του και με αυτόν τον τρόπο ελέγχει και χειρίζεται την κοινωνία.

Αυτή η ιδιαίτερη δομή της κατοχής από το Κακό υπήρχε και στο παρελθόν στην ανθρώπινη ιστορία, είτε μερικώς είτε προσωρινά. Ποτέ όμως δεν έχει λειτουργήσει τόσο πολύ καιρό και ελέγξει μια κοινωνία τόσο ολοκληρωτικά όπως κάτω από την εξουσία του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Για αυτόν τον λόγο, οι Κινέζοι αγρότες ζουν σε τέτοια ένδεια ενώ δουλεύουν σαν σκλάβοι. Όχι μόνο πρέπει να συντηρούν τους παραδοσιακούς δημοτικούς ανώτερους υπαλλήλους, αλλά και πολλά κομματικά στελέχη.

Για αυτόν τον λόγο, πάρα πολλοί Κινέζοι εργάτες έχασαν τη δουλειά τους. Τα πανταχού παρόντα παρασιτικά όργανα του Κ.Κ.Κ. έχουν αποσπάσει κεφάλαια από τα εργοστάσιά τους για πολλά χρόνια.

Για αυτόν τον λόγο, οι Κινέζοι διανοούμενοι το βρίσκουν τόσο δύσκολο να κερδίσουν την ελευθερία της σκέψης. Εκτός από τους διαχειριστές τους, υπάρχουν παντού «κομματικές σκιές» που περιδιαβαίνουν, μην κάνοντας τίποτα παρά μόνο να ελέγχουν τους ανθρώπους.

Για ένα κατοχικό πνεύμα, είναι απαραίτητο να ελέγξει απολύτως το μυαλό του κατεχόμενου, προκειμένου να στραγγίξει ενέργεια για την επιβίωσή του.

Σύμφωνα με τη σύγχρονη πολιτική επιστήμη, η εξουσία προέρχεται από τρεις βασικές πηγές: βία, πλούτο και γνώση. Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν έχει διστάσει ποτέ να χρησιμοποιήσει μονοπωλιακό έλεγχο και βία για να ληστεύσει τις περιουσίες των πολιτών. Το πιο σημαντικό, έχει στερήσει από το λαό τις ελευθερίες του λόγου και του Τύπου. Έχει βιάσει το πνεύμα και τη βούληση των πολιτών προκειμένου να διατηρήσει τον απόλυτο έλεγχο της εξουσίας του. Από αυτήν την άποψη, η κακή κατοχή του Κ.Κ.Κ. ελέγχει την κοινωνία τόσο στενά, που μετά βίας μπορεί να συγκριθεί με οποιοδήποτε άλλο καθεστώς στον κόσμο.

VII. Εξετάστε τον εαυτό σας και ξεφορτωθείτε την κατοχή του Κ.Κ.Κ.

Στο *Κομμουνιστικό Μανιφέστο*, το πρώτο προγραμματικό έγγραφο του κομμουνιστικού κόμματος, ο Μαρξ διακήρυξε ότι «το 1848, ένα φάντασμα στοιχειώνει την Ευρώπη –το φάντασμα του κομμουνισμού»⁸. Αργότερα, και για περισσότερο από έναν αιώνα, ο κομμουνισμός είναι ήδη κάτι πολύ περισσότερο από ένα φάντασμα. Κατέχει ένα πολύ συμπαγές, υλικό σώμα. Εξαπλώθηκε σε όλο τον κόσμο σαν επιδημία, σκότωσε δεκάδες εκατομμύρια και αφαίρεσε την ιδιοκτησία, τον ελεύθερο νου και το πνεύμα από εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους.

Η βασική αρχή του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι να αφαιρέσει κάθε ατομική ιδιοκτησία ώστε να εξαφανίσει την «εκμεταλλευτική τάξη». Η ατομική ιδιοκτησία είναι η βάση όλων των κοινωνικών δικαιωμάτων και συχνά μεταφέρει τον εθνικό πολιτισμό. Οι άνθρωποι που τους ληστεύουν την ατομική τους ιδιοκτησία χάνουν και την ελευθερία του νου και του πνεύματός τους. Μπορούν κατόπιν πιο εύκολα να χάσουν την ελευθερία υποστήριξης των κοινωνικών και πολιτικών τους δικαιωμάτων.

⁸ Από <http://eserver.org/marx/1848-communist.manifesto/cm1.txt>.

Αντιμετωπίζοντας μια κρίση επιβίωσης, το Κ.Κ.Κ. αναγκάστηκε να μεταρρυθμίσει την οικονομία της Κίνας στη δεκαετία του '80. Μερικά από τα δικαιώματα στην ατομική ιδιοκτησία ξαναδόθηκαν στο λαό. Αυτό δημιούργησε μια τρύπα στην συμπαγή και ογκώδη μηχανή του εξονυχιστικού ελέγχου του ΚΚΚ. Αυτή η τρύπα διευρύνθηκε, καθώς τα μέλη του Κ.Κ.Κ. προσπάθησαν να συγκεντρώσουν ατομικές περιουσίες.

Το Κ.Κ.Κ., ένα κακό κατοχικό φάντασμα, που υποστηρίχτηκε από τη βία, την εξαπάτηση και τη συχνή αλλαγή της εμφάνισης και της εικόνας του, έχει εμφανίσει τώρα σημάδια αποσύνθεσης, ταραζεται σε κάθε μικρή ενόχληση. Προσπαθεί να επιζήσει συσσωρεύοντας περισσότερο πλούτο και εντείνοντας τον έλεγχο, αλλά όλα αυτά έχουν ως μοναδικό αποτέλεσμα να επιδεινώσουν την κρίση.

Η σημερινή Κίνα μπορεί να εμφανίζεται ακμάζουσα, αλλά οι κοινωνικές συγκρούσεις έχουν σταδιακά αυξηθεί σε τέτοιο βαθμό όσο ποτέ πριν. Χρησιμοποιώντας πολιτικές δολοπλοκίες από το παρελθόν, το Κ.Κ.Κ. μπορεί να επιδείξει κάποιο είδος υποχώρησης, επανορθώνοντας τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν ή αποκαθιστώντας το Φάλουν Γκονγκ ή επιλέγοντας κάποια άλλη ομάδα σαν εχθρό του, συνεχίζοντας με αυτόν τον τρόπο να ασκεί την εξουσία του τρόμου.

Αντιμετωπίζοντας προκλήσεις κατά τη διάρκεια των τελευταίων εκατό ετών, το κινεζικό έθνος έχει ανταποκριθεί εισάγοντας όπλα, μεταρρυθμίζοντας τα συστήματά του και ακολουθώντας ακραίες και βίαιες επαναστάσεις. Αμέτρητες ζωές έχουν χαθεί, και το μεγαλύτερο μέρος του κινεζικού παραδοσιακού πολιτισμού έχει εγκαταλειφθεί. Φαίνεται ότι αυτές οι αντιδράσεις έχουν αποτύχει. Καθώς αναταραχή και ανησυχία κατέλαβαν τον κινεζικό λαό, το Κ.Κ.Κ. εκμεταλλεύθηκε την ευκαιρία να μπει στη σκηνή, και να ελέγξει τελικά αυτόν τον τελευταίο αρχαίο επιζώντα πολιτισμό στον κόσμο.

Στις μελλοντικές προκλήσεις, ο κινεζικός λαός θα πρέπει αναπόφευκτα πάλι να επιλέξει. Ανεξάρτητα από το πώς γίνεται η επιλογή, ο κάθε Κινέζος πρέπει να καταλάβει ότι οποιαδήποτε παρατεταμένη ελπίδα στο Κ.Κ.Κ. απλώς θα μεγαλώσει ακόμα περισσότερο τη ζημία που έγινε στο κινεζικό έθνος και θα προσδώσει νέα ενέργεια στο, κατεχόμενο από το κακό, Κ.Κ.Κ.

Πρέπει να εγκαταλείψουμε όλες τις ψευδαισθήσεις, να εξετάσουμε λεπτομερώς οι ίδιοι τον εαυτό μας χωρίς να επηρεαζόμαστε από μίσος, απληστία ή επιθυμίες. Μόνο τότε μπορούμε να απελευθερωθούμε από τον εφιαλτικό έλεγχο του κατοχικού πνεύματος του Κ.Κ.Κ., τα τελευταία 50 χρόνια. Στο όνομα ενός ελεύθερου έθνους, μπορούμε να εγκαθιδρύσουμε ξανά τον κινεζικό πολιτισμό που βασίζεται στο σεβασμό της ανθρώπινης φύσης και στην ευσπλαχνία για όλους.

(Τελευταία ενημέρωση 12 Ιανουαρίου 2005)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times

Εννέα Σχόλια πάνω στο Κομμουνιστικό Κόμμα
The Epoch Times - 13 Δεκεμβρίου 2004